

יש

499

שלנו

499 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

תשרי תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

סיכום אירועי סוכות ביהודה ושומרון

8

גבעת האינסטושים

6

דוד אבידן

4

הרב רחמים נסים
יו"ר רשת שעלים

על הפרשה - בראשית

קריאה להתחדשות

עת ובכל שעה... כנאמר בתהילים: 'תתחדש כנשר נעורכי...'".
השבת נקראת שבת "בראשית", התחלה חדשה. כהקדמה להתחלה זו אנו נתבעים להציג מגמה שתכונה העמקת הרצון להתחדש בלימוד התורה ולחדש בכל מערכות החיים. שאם לא כן, נרגיש שאנו נעים בתנועה סיבובית, בה יוצאים ממקום אחד ובתום שנה חוזרים לאותה הנקודה. אנסה במסגרת מאמר קצר זה לעסוק בהשלכה המעשית של התביעה להתחדשות על ידי עיון במהלך לאומי שהולך ומכה שורשים בכל מרחבי ארצנו - מפעל הגרעינים

הגמרא מספרת מעשה בר"ב בן ברוקא ור"א בן חיסמא שהלכו להקביל את פני רבם, רבי יהושע, בפקיעין. כשהגיעו אליו, שאלם רבי יהושע "מה חידוש היה בבית מדרש היום?". הוא לא שאל האם היה חידוש ומהו החידוש, אלא שאלם בפנייה ישירה שאל מה החידוש. דוד המלך פונה לה' יתברך בתהילים: "גל עיני והביטה נפלאות מתורתך", למדתי ועיינתי בדבריך, אבל ליבי הומה אל החידוש בתורתך. באחת מתפילותיו נתן רבי נחמן ביטוי נאה לציפייה להתחדשות: "ותרחם עליי שאל אפול לזקנה... רק אזכה לחדש עצמי בכל יום ובכל

בשבוע הקרוב תסתיים פגרת הקיץ של הכנסת ויחל מושב החורף. המושב הנוכחי יהיה אבן בוחן לממשלה ולכנסת בנושאים חשובים לעתיד ההתיישבות. אחת מהם היא הצעת החוק המונחת על שולחנם של חברי הכנסת, ועיקרה החלת ריבונות ישראלית על העיר מעלה אדומים. זהו מהלך חשוב מאין כמותו, אשר מטרתו היא חיזוקה וביסוסה של מדינת ישראל. אנו רואים בהתיישבות ביהודה ושומרון ממשיכת דרכה של הציונות. השבוע בישעמדה - מדוע החלת הריבונות הישראלית במעלה אדומים היא צעד ציוני מהמעלה הראשונה.

המשך בעמוד הבא

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
17:12	18:28	18:26	17:27	18:26	18:26
17:31	18:30	18:27	17:29	18:27	18:27
17:21	18:28	18:30	17:24	18:30	18:30

זמני השבת

מדריך למטייל במעיינות יהודה ושומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il

יש הטוענים כי הציונות היא דבר שתוכנו פג מן העולם. לטענתם, עיקר הציונות הוא הקמת בית יהודי לעם ישראל בארץ שהובטחה לאבות האומה על ידי הקב"ה, כפי שכתוב בתנ"ך. אלא שמכיוון שאנו מציינים כבר כמעט שבעה עשורים לכינונה של מדינת ישראל, אין יותר צורך בציונות ובמושגים הנלווים אליה. הציונות, כפי שהיא מוכרת לנו בספרים ובנאומים של חוזי מדינת היהודים, אינה עוד עניין שיש להתעסק בו. לפי אותו קוסף, אנחנו בשלהי תקופת הפוסט-ציונות, דהיינו, איננו צריכים עוד את הציונות כי מטרתה הושגה וכיום עלינו להיות מדינה ככל העמים.

העיקרון שעליו מבססים אותם אנשים את העמדה שלהם הוא נכון - ברוך ה' כיום ישנם במדינת ישראל כ-6 וחצי מיליון יהודים, אשר חיים, עובדים ולומדים בארץ ישראל - אך הם טועים כאשר הם אומרים שמטרות הציונות הושגו. אמנם, יש מחלוקת רבת שנים העוסקת במטרות הציונות, אך נראה שהקו הכללי השותף לכל הזרמים בא לידי ביטוי בזכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו, כפי שנכתב במגילת העצמאות. בניגוד למחזיקים בדעות הפוסט-ציוניות, אנו סוברים כי הציונות אינה רשימת מכולת אשר בה אנו מסמנים את הדברים שרכשנו וממשיכים הלאה. הציונות היא מהלך ארוך ואידאולוגי שנמשך לאורך שנים, ואולי אינו נפסק לעולם.

העלייה ההמונית לארץ ישראל והכרזת העצמאות, התגלמות השאיפה לבית יהודי בארץ ישראל, הן שלב חשוב מאוד בהיסטוריה של מדינת ישראל, אלא שזהו רק התחלתו של הרעיון הציוני. עלינו להמשיך בעזאת מהלכה של הציונות, כמו שעשו הדורות שלפנינו, על ידי חיזוקה וביסוסה של מדינת ישראל הריבונית על כל האזורים שנמצאים בשליטתה.

מאז מלחמת ששת הימים נמצאים שטחי יהודה, שומרון ובקעת הירדן בשליטתה של מדינת ישראל, אך הריבון של האזור הוא המפקד הצבאי העליון באזור, אלוף פיקוד המרכז. המציאות הזו גורמת לכך שהחוק הישראלי אינו חל בכל האזור ללא אישורו של מפקד הפיקוד. בפועל, נוצר ניתוק ריבוני בין השטח שברבינות הישראלית לבין השטח שנמצא תחת ממשל צבאי. העיר מעלה אדומים הסמוכה לירושלים נוסדה לפני 41 שנה וכיום מתגוררים בה מעל ל-40,000 תושבים. היא נמצאת בהסכמה רחבה בציבור כעיר שתהיה חלק ממדינת ישראל לנצח נצחים. החלטת הריבנות הישראלית על מעלה אדומים תהיה המשך של הציונות המעשית שמתוכה נוסדה המדינה וקמו יישובים וערים בכל הארץ.

ראשי ממשלות ישראל לאורך ההיסטוריה תמכו בהפיכתה של מעלה אדומים לחלק

וממערב, על ידי הקמת ערי משנה, פרברים ויישובים - מעלה אדומים, עפרה, גילה, בית אל גבעון ועוד ... כדי להבטיח שעיר הבירה תובטח באגפיה ותישען על התיישבות עירונית וכפרית. בדיון בכנסת בשנת 1994 אמר ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל: "ירושלים המאוחדת תכלול גם את מעלה אדומים, וגם את גבעת זאב, כבירת ישראל בריבונות ישראל". גם ראש הממשלה אריאל שרון ז"ל נאם בעיר מעלה אדומים בשנת 2004 ואמר: "מעלה אדומים תמשיך ותיבנה כחלק ממדינת ישראל לנצח נצחים ... אני צופה לה עתיד גדול".

כאז גם היום. ביום שני הקרוב תסתיים פגרת הקיץ של הכנסת ויחל מושב החורף שיימשך עד פסח. המושב הזה הוא חשוב לאור הבחירות בארה"ב שיתקיימו בחודש הקרוב שבוודאי ישפיעו גם עלינו, והמצב המדיני בו אין עם מי לדבר ואין עם מי לנהל משא ומתן בצד השני.

בימים אלו חייבים להפסיק לדבר על נסיגות ועצירת בנייה ולחזור לדרך הישנה והטובה, לדרך הציונות וההתיישבות. עלינו להחיל את הריבנות הישראלית על מעלה אדומים ולהמשיך לפעול וליזום בכל הזירות האפשריות כדי לבסס ולחזק את מעמדה של מדינת ישראל כמדינת העם היהודי ואת ארץ ישראל כביתו הלאומי של עם ישראל על כל גבולותיה.

כמו שנכתב במגילת העצמאות: "אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולה ישראל".

בימים אלו חייבים להפסיק לדבר על נסיגות ועצירת בנייה ולחזור לדרך הישנה והטובה, לדרך הציונות וההתיישבות. עלינו להחיל את הריבנות הישראלית על מעלה אדומים ולהמשיך לפעול וליזום בכל הזירות האפשריות כדי לבסס ולחזק את מעמדה של מדינת ישראל כמדינת העם היהודי ואת ארץ ישראל כביתו הלאומי של עם ישראל על כל גבולותיה.

בלתי נפרד ממדינת ישראל. שמעון פרס ז"ל, שהיה בין המסייעים להקמת העיר, כתב בשנת 1978 בספרו "כעת מחר" כך: "מלבד היאחזויות הנח"ל, התחלנו לפתח, בעיקר בשנים האחרונות, מפת התיישבות חדשה, ויש בה תפקיד ניכר למשרד הביטחון ... ביצור ירושלים והריה, מצפון, ממזרח, ומדרום

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

סליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקות מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

"ויאמר להם אלוקים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה".
הפרשנים עוסקים בתפקידו של האדם לשכלול הבריאה וקידום האנושות מבחינה רוחנית ומעשית גם יחד. "אור החיים" הקדוש ופרשנים נוספים, מציינים כי בששת ימי הבריאה נברא כל היקום ובשבת הקב"ה ברא את הכח לפרות ולרבות בעולם, להצמיח ולהוליד. משל למה הדבר דומה, לאיש מחשבים שכנה מחשב עם כל התוכנות הנדרשות אבל כל עוד לא חיבר את המחשב למקור אנרגיה המחשב לא יפעל. השבת היא מקור האנרגיה של העולם והתחדשותו.
המקור שלנו להתחדשות ויצירה נלמד מריבונו של עולם, מה הוא מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית אף אנו נדרשים לכך.

התורניים. לפני שלושה עשורים היה חידוש מרענן בציונות הדתית, משפחות אשר חיפשו אתגר משמעותי הצטרפו לגרעינים התורניים, מה שנקרא אז "התנחלות בלבבות".
מאז, בית מדרש זה מחדש ומחדש. אם פריצת הדרך הייתה לערי הפיתוח, הרי כיום הגרעינים קמים בכל מקום: בחיפה, בגוש דן ובעצם בכל רחבי הארץ. דווקא משום שהתנועה היא כל כך גדולה, ומכילה בתוכה כוחות גדולים של יצירה והתחדשות, נתבעים אנו לבחון מעת לעת איך להמשיך את היצירה המופלאה הזו, לחדש ולהתחדש. בפרשתנו נאמר: "כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעשות". נראה כי המילה "לעשות" מיותרת. וכן בהמשך, בהשלמת הבריאה ישנו פסוק המטיל על האדם את חובת האחריות לקיום העולם ושכלולו:

5 בתי אחרונים

תחת ענף דרורי!

ויש לכם בית 27 דקות מירושלים

הצטרפו למשפחות שכבר רכשו בית צמוד קרקע בסטנדרט בניה איכותי המשתלב בנוף קסום | רק 27 דקות מירושלים בשכונת נוף השחר בכוכב השחר בקהילה דתית לאומית צומחת

דו משפחתי | 122 מ"ר | 4 חד'

1,095,000 ₪

צמוד מדד 7.16

לפרטים אמיר 054-2048322

בני משפחת אבידן בכניסה לאשקובית

בארכיוב דוד אבידן

אם אין קמח...

בתחילת הדרך הוצבו במקום 20 אשקוביות. פיתוח סביבן - כמעט שלא נעשה. ראשוני המתיישבים עיצבו את המקום והפכו אותו ליישוב שטוב ונעים לחיות בו: הם שתלו, נטעו והקימו במו ידיהם גנים לילדים. כל מה שצריך כדי להפוך שטח אדמה מ"סתם גבעה" ל"יישוב" הם עשו בשמחה ובעמל משותף, שהניב פרי לתפארת. דרכים סלולות לא עמדו לרשותנו בשנתיים הראשונות, ובכל זאת לא היינו ממש "פרימיטיבים": מים וחשמל, תשתיות וביוב היו. בתחילה - ברמה הבסיסית, ובהמשך - הדברים התפתחו והשתדרגו על פי הצרכים.

גם לבנייה ציבורית נדרשת מומחיות

נוסף על הבתים למגורים, דרושים ליישוב גם מבני ציבור, ועל אחדים מהם אספר. אתחיל במבנה שלא נבנה, והוא לא רק מבנה אלא עסק: המכולת. מראשית ימי היישוב הובן שכדי שהחזקת מכולת תהיה כדאית, נדרש שרוב הקניות תתבצענה כאן. דא עקא שרובם המוחלט של התושבים עבדו בעיר, והעדיפו לערוך את קניותיהם בה ולהיטיב להסתדר עם התקציב המשפחתי. אמנם היו ניסיונות אחדים לייסד מכולת, אבל לכלל הקמת מכולת יציבה שתחזיק לאורך זמן לא הגיעו.

ב-1983 קיבלנו החלטה להקים ביישוב בִּרְכָה, ולצורך תכנונה נזקקנו לשירותי אדריכלות. קיבלנו המלצה על אדריכל בשם אהרונסון. נסעתי לסטודיו שלו בעין כרם והזמנתי אותו לבוא עמי ליישוב. חשוב להבהיר שבמפת היישוב סומנו אזורים מסוימים שהוגדרו "שטחים ציבוריים", אבל לא הוגדר איזה סוג של "שטח ציבורי" ישמש כל אחד מהם, ובכלל זה הבִּרְכָה. אהרונסון הביט במפה המפורטת, אבל לא הסתפק בזה. "איפה השטח?", שאל בטון ענייני. יצאנו והראיתי לו את השטח שיועד לבית הכנסת ואת השטחים שיועדו לגנים וכד'. הוא סקר את הסביבה והציע: "בוא, נרד אל הוואדי". ירדנו. מתברר שאינה דומה להתבוננות מלמעלה להתבוננות מלמטה. הנוף שהופיע לנגד עינינו היה פראי ויופיו מיוחד. הלכנו יחד, ומצעד לצעד התלהבותו של אהרונסון הלכה וגברה. והנה עצר אהרונסון בנקודה מסוימת במדדון, נקודה שמבחינה טופוגרפית קשה לבנייה, עצר והכריז: "כאן תקום הבִּרְכָה!". ראיתי לפניי אמן שמתלהב מהטופוגרפיה ומהשטח ורואה בעיני רוחו את היצירה המוגמרת. הבִּרְכָה

ולא רק שזה לא מפריע לאנשים האלה או גורם להם לדכדוך - אדרבה - בכל מעשה ובכל אמירה ניכרה התלהבות של ממש. פגשנו חברה צעירים, חלוצים אמתיים, כולם חדורי מוטיבציה, כמו בתקופת העלייה הראשונה. גם הילדים הקטנים הרבים שהתרוצצו סביב נראו שמחים ועליזים, חופשיים ומאושרים. התברר שהתלהבות היא "מחלה מידבקת". נדבקנו.

"תנועת המושבים" או "האיחוד החקלאי"?

למען האמת, לא הכרנו את התנועות המיישבות למיניהן. הנושא מעולם לא עניין אותנו. כשגרנו במושב לא הכרנו את "תנועת המושבים", וגם בהגיענו לרימונים לא הרגשנו חשיבות לשייך הנקודה ל"איחוד החקלאי". לא ידענו עליה דבר וחצי דבר. המניע שהוביל אותנו לכאן היה חיפוש "איכות חיים" וכשנשדמה היה שמצאנו - לכל היתר לא הייתה חשיבות. גם הפעם לא החלטתי מבלי להתייעץ עם אנה, אשתי, והיא בנאמנות הבהירה את עמדתה: "באשר תלך - אלך". נו, עם האישה לא מתווכחים. הלכנו. ברכת הדרך קיבלנו מההורים ומחלק מהחברים. אחרים - הרימו גבה. התעלמנו. ובחמישה עשר ביולי 1982 הפכנו לתושבי רימונים.

הנשיא חיים הרצוג עם בנו של דוד, אורן אבידן בחגיגות העשור לרימונים

בארכיוב דוד אבידן

// מראיינות: מרב שרף נהן, אסתי רפאלי

חקלאות? לאו דווקא

השנה 1982. גרנו אז במושב "טל שחר" שבפרוזדור ירושלים. במקום פעל בית ספר אזורי, ואני, איש חינוך, כיהנתי כמנהל. ארבע שנים עברו עלינו במושב, ואז - נפל דבר: אספת היישוב קיבלה החלטה: הבתים שהועמדו קודם לכן למגורי מורי בית הספר ומנהלו - "עברו הסבה" וישמשו לקליטת משפחותיהם של "בנים ממשיכים". ידענו שצריך לחפש פתרון, אבל צעדים מעשיים בעניין טרם עשינו. באחד מימי שישי הגעתי הביתה מבית הספר, וכדרכי ביום שישי, הלכתי לערוך את קניותי במכולת. קניתי מה שצריך, וכהרגלנו - גם עיתון. הגעתי הביתה והתיישבתי לקרוא. בין כל המשבצות צדה את עיני משבצת אחת ובה הודעה מטעם "האיחוד החקלאי" וזה לשונה: "קולטים משפחות ברימונים". כיוון שהתמצאות במפה היא השטח שלי - אני מורה לגאוגרפיה - הבנתי היכן נמצא המקום שהמודעה קוראת להתיישב בו, אלא... שבמפות ובאטלס... 'בל ייראה ובל יימצא': אין רימונים. אין רימון. ואפילו גרגר אדמדם אחד לרפואה - אין.

התלהבות בנוסח העלייה הראשונה

יום שישי שלאחר מכן - "יום קליטה" ברימונים. אחרי שהבנו שהמקום החדש קרוב לירושלים, ואחרי שעל השאלה "מה את אומרת? נלך?" שהפניתי אליה, אשתי השיבה בחיוב, שמנו פעמינו, או ליתר דיוק גלגלי רכבנו, לרימונים. הגענו. עמדנו על הגבעה, ולעינינו נגלתה ירושלים, ולא רק היא: עוד משהו נגלה לעינינו שם על הגבעה: גיליון קבוצה של כ-12-15 משפחות שחיה לה בבתים זמניים (אפילו זמניים מאוד),

דוד ביותו בשנת תשע"ג

נקודות על ציר הזמן

אני מעדיף להתמקד בנקודות האור שעל פני ציר הזמן, והן רבות ורצופות עד כדי כך, שקשה לראות בהן נקודות, כי הן מצטרפות לקו. ובכל זאת, נקודת אור מיוחדת במינה הייתה חגיגת העשור ליישוב. מנינו אז יותר מ-50 משפחות, והרגשנו ש"הנה אנחנו כבר יישוב גדול!". קיימו חגיגות שכולם השתתפו בהן: מבוגרים וילדים יחד. המון תכונה. המון עבודה משותפת. שבועיים-שלושה של מאמץ אינטנסיבי של כולם, והתוצאות היו מרהיבות ומחממות את הלב. על הבימה עלו והופיעו כולם. כל אחד תרם את חלקו. כל אחד נתן את המיטב, והכול הצטרף לשמחה עצומה.

פ-ת-ח

היישוב שלנו הוא יישוב חילוני. למיטב ידיעתי, מעולם לא הכרזנו שהיישוב מיועד לחילונים בלבד. מטבע הדברים, התקבצו כאן אוכלוסייה חילונית-מסורתית, אבל ככלל, לא עסקנו בהגדרות. בית כנסת היה ביישוב בשנים הראשונות, וגם תפילה במניין בשבתות ובמועדים, אבל אוכלוסייה דתית - לא. "טפטוף" של זוגות צעירים דתיים החל בראשית שנות האלפיים עקבות הטבות שהוצעו לזוגות צעירים אקדמאים בעלי מקצועות חופשיים שיעברו להתיישבות בכלל ולזו שביו"ש בפרט. סל ההטבות כלל עזרה בשכר דירה ובשכר לימוד והטבות נוספות. ההטבות האלה משכו אלינו זוגות צעירים דתיים. כדרך משפחות צעירות, לרובם לא הייתה מכונית, והזדות לנסיעתם עמי בבקרים, זכיתי להכיר רבים מהם. להכיר ולהוקיר. גם אנה, אשתי, שמילאה את תפקיד הספרנית ביישוב וגילתה שמדובר ב"תולעי ספרים" של ממש, הורים וילדים כאחד, התאהבה בהם. כולנו, כל תושבי רימונים, ראינו בקבוצה שהצטרפה אלינו קבוצה נהדרת, כוח אינטלקטואלי חמוד, ושמחנו בהצטרפותם לקהילה. לצערנו, ברבות הימים, רבים מהם עזבו את רימונים ומצאו מקומם ביישובים דתיים, במיוחד בכוכב השחר. אנו מבינים את הקושי החינוכי שהציבו לפנייהם החיים בקהילה מעורבת, ובכל זאת מצטערים על עזיבתם.

להחליט!

לתחושותי, אנו עומדים כיום בצומת דרכים חשוב - שהדרך שנבחר לפנות אליה ממנו, עשויה להיות גורם מכריע בתוחלת החיים של ההתיישבות ביו"ש. השאלה העומדת לפתחנו היא פוליטית, אבל איננו רשאים להתחמק מלשאל אותה: האם אחרי יותר מארבעים שנה, לא הגיע הזמן שנקבל החלטה; או שנחליט לספח את השטחים שסביבנו, או סוף כל סוף נקבע את הגבולות הסופיים של המדינה הזאת? השאלה הזאת גורלית, ואינה נותנת לי מנוח. היא טורדת את מחשבותי כשאני מטפל בגינה, דבר יום ביומו, וגם שאני בודק בבוקר מה מצב ניצי השקדייה שאני משתוקק לראותה פורחת. כל העולם נושא אלינו עיניים לראות איזה פתרון יימצא לשאלה הקשה שנוצרה כאן. אי אפשר להתחמק מהמציאות. חייבים להחליט!

מגמה שאנו לא הצלחנו לחזות. בעולמנו רב התהפוכות, ירדו הסריגה ומלאכת היד אט-אט מגדולתן. לא רק בארץ - בעולם כולו. התפישה האמריקנית שלפיה "זמן שווה כסף" חלחלה לתודעה הכללית. לשם מה להשקיע שעות רבות בסריגת סוודר, אם אפשר ללכת ולקנות סוודר מוכן בחנות, ואפילו לשלם בעבורו פחות משעולות כל חבילות הצמר שנדרשות לסריגתו? הפעילות בחנות הסתיימה בקול ענות חלושה. לפני הכניסה לעולם העסקים שימשתי כאמור, כמנהל מחלקת החינוך במועצה. חזרתי אפוא לכור מחצבתי, למערכת החינוך, ובשנים האחרונות אני מלמד בעיקר במכללות: במכללת הדסה, במכללת דוד ילין, ואפילו זכיתי ללמד גאוגרפיה במכללה דתית - מכללת אמונה.

רוקמים [גם] חברה

לא רק ייצרנו גובלנים שירקמו אחרים. רקמנו גם בעצמנו - חברה אנשית. היחסים בין התושבים ביישוב בראשית דרכו היו יוצאים מן הכלל! גם היום היחסים מצוינים, אלא שהראשונות טבעה ביחסים של השנים הראשונות חותם מיוחד, שבראייה נוסטלגית, הכול בו מיוחד, והכול חיובי. השותפות וההדדיות הורגשו מאוד. פעלנו יחד ביזמות משותפות לכולם. כך, למשל, בימי שיש, התכנסנו באופן קבוע, כולנו: אנשים, נשים וטף - ומשעה אחת בצהריים ועד ארבע, עמלנו יחד על שיפור פני היישוב: פעם שתלנו דשא, פעם סיקלנו אבנים וייצרנו שבילים, או בינו גן שעשועים. צעד אחר צעד הוספו עוד ועוד פינות חמד לנוף הטרי שהיישוב היה נתון בו. עד היום תושבי היישוב זוכרים את חדוות העשייה שליוותה את העשייה ואותנו בימי שיש האלה. ברור שגם אז היו חילוקי דעות. כולנו מכירים את האמירה המוחיכת שלפיה במקום שישנם שני יהודים, ישנם שלושה בתי כנסת, ומבינים שמציאות שאין בה חילוקי דעות לא תיתכן. עם זאת, חילוקי הדעות שנסבו על אידאולוגיה ועל צורכי הכלל, לא חרגו ממקומם - הם היו חילוקי דעות. ליחסים בין-אישיים לא הגיעו ולא נגעו בהם. הבתים היו פתוחים לרווחה, כולם חשו אחווה ושותפות לגורל אחד. גאוות יחידה פיעמה בנו תדיר. כל ההיילים היפות שבעולם מתאימות ונכונות לתאר את החברה והקשרים שנוצרו בתוכה.

לא נשארה בגדר חזון. בזכות סיוע של הסוכנות ושל המועצה, ובזכות נכונותם של כל התושבים להצטרף למאמץ הכלכלי, היא קרמה בטון ואריחים ומולאה עד שפתה מים צלולים וזכים.

רוקמים מקורות פרנסה

הקושי הכלכלי היה נחלתם של רבים, והוא העלה שאלה מהותית בדבר אופי היישוב: האם היישוב יהיה ה'בסיס' שממנו יוצאים בבוקר לעבודה בערי הסביבה ובערב שבים אליו, או שננסה לחפש מקורות פרנסה ממקומות תעסוקה שבנה כאן, אצלנו? החשיבה בכיוון השני נעשתה בשיתוף הסוכנות. בהשפעת כפרי התעשייה שהוקמו אז בגליל, התחלנו לחשוב על הפיכת היישוב לכפר: נחפש מפעל תעשייה או מיני-תעשייה, נביא אותו אלינו, והנה - פתרון לידיים המבקשות עבודה ולמשפחות המבקשות פרנסה. בתהליך של חיפוש המפעל הגענו, בין היתר, ליישוב אלעזר, לבחון מפעל להדפסת גובלנים. רקמה של גובלנים הייתה אז פעילות מקובלת לשעות הפנאי. באלעזר פגשנו מפעל שמייצר גובלנים של יודאיקה ומוכר אותם ליהודים ברחבי העולם: בקליפורניה, במלבורן ובפריז וכמובן גם... ברובע היהודי בצפת. לא נדרשנו להשקיע הון גדול במפעל. הסוכנות היא שהשקיעה. כשם שביישובים החקלאיים תמכה ברכישת ציוד חקלאי וכל הנוסף לגידולים, ביישובים שבהם לא התאפשר לפתח חקלאות - התשומות הופנו לאפיקים אחרים, למשל לתעשייה. לקבל מפעל משגשג מבלי להידרש להשקעה - נשמע כמו מתכון בטוח להצלחה ולרווחים אדירים. כמנהגה, מינתה הסוכנות מלווה מטעמה - כלכלן במקצועו ושמו שחר. שחר ערך את בדיקותיו המקיפות לברר את כדאיות המפעל, המלצות רבות זרמו אלינו מכל עבר. קנינו. וכדי שהכול יעבוד כראוי ויכנס לתלם - נענית לבקשה לצאת לחל"ת. התחלנו לייצר גובלנים וחגגנו. ההצלחה הייתה מסחררת.

שינוי בתפישה העולמית

מתברר שאם מישהו מבקש למכור מפעל או חנות, חשוב לברר בדקדקנות מה גרם לרצון הזה. אם המפעל מצליח כל-כך, מדוע למכור אותו ולא להמשיך ולייהנות מפירותיו? למפרע התברר לנו שהבעלים הקודמים של המפעל הצליחו לנבא

גבעות האינסטוטשים

בעזרת המצלמה הפרטית שלהם, הצליחו להשתחרר מהגדרות הכובלות והמתייגות ויצרו עולם חדש של קשרים עם תיוגים כמו "זריחות" או "שקיעות", ב"רגע של היום" או "אינסטגרם ישראל". פתאום לא היה קו ירוק. השמש השוקעת בזווית הנכונה תקבל מאות לייקים כי היא פשוט יפה והתמונה מוצלחת ולא משנה בכלל מאיפה היא צולמה.

השכנים שלי, גיליתי להפתעתי, הם כוכבי אינסטגרם, אהובים, מוערכים, אלפי עוקבים שאוהבים את התמונות המדהימות שלהם. בלי מחלוקות ובלי וויכוחים הם הצליחו לקבל את הלב של כל כך הרבה אנשים. פתאום יש כאלו תמונות נפלאות של הרי בנימין, והנה תמונות של אנשים שצולמו בעיניים אוהבות, ומגבעת המתנחלים הפכנו לגבעת האינסטוטשים. שם, ברגע הזה, התאהבתי, קפצתי פנימה, מסירה מעליי את כל התארים, נשארת רק תמר, רוכשת חברים לאט לאט, מראה להם כמה אני אוהבת את העולם וכמה הוא נפלא בעיניי, והם משיבים לי המון אהבה. לומדת להכיר את העולם כפי שהם רואים אותו וזה פשוט נפלא.

חזרתי לאהבתי הישנה, אני שוב מצלמת. הסמארטפון עם המצלמה האיכותית שלו עוזר לי להגשים את אותה אהבה ישנה, לא פנויה עדיין למצלמה הכבדה, נהנית מזו הנכנסת לכיס ומאפשרת לי בכל רגע נתון לצלם את היופי הזה שקיים כאן.

אוהבת להתאמץ לקבל את הלייקים וידעת שזה לא תמיד קל, אמרתי כבר שיש שם דרישות אבל זה מה שהופך את זה לכל כך מאתגר ובעיקר מרגש.

ידעת שזה לא תמיד ככה, וכמו בכל מקום זה תלוי מאוד מי החברים שלך, יודעת שיש גם פוליטיקה ומסחר ומה לא, ולמרות שאין טוב בלי רע, אם בונים את זה נכון ומתחברים לאנשים הנכונים יש ברשת הזו המון טוב פשוט יפה ובסיסי.

ובלי להעליב אף אחת אחרת, אין מה לעשות, בסוף "תמונה אחת שווה יותר מאلف מילים".

שהכנסתי פנימה הצליח ללכוד את העולם הרחב מהזווית שלי. הרבה דברים למדתי דרך הצילום: סבלנות, הצמצום אל מול העושר הגדול שגם אותו למדתי לאהוב, הריכוז אל מול המרחבים, מהירותו של הרגע החולף, האור המשתנה בין השעות והעונות ואפילו למדתי להכיר שבשבת ישנו אור אחר, וזה בימים שעוד לא חלמתי לשמור שבת.

עם השנים והילדים נהיה לי כבד על הכתף ואולי גם עמוס בחיים וידיים שתמיד החזיקו איזה ילד מתוק, ותודה לאל לא הייתה לי יד פנויה וגם לא רגע של שקט להחזיק את המצלמה. היא אופסנה אחר כבוד באיזה מדף בארון, ואני למדתי לראות ולחוות את העולם גם בלי המצלמה.

אבל תמיד נשאר שם הגעגוע, תמיד נותרה תחושת ההחמצה כשבאיזה רגע מדהים כזה ראיתי משהו יפה ואי אפשר היה לשמר אותו.

השנים חלפו, הילדים גדלו והרשנות החברתיות נולדו, ואני שהתחלתי לעבוד בתור הדוברת של המתנחלים, מוגדרת בצורה מאוד ברורה - מתנחלת, דתית, ימנית - נכנסתי לכל תבנית אפשרית. בראיונות, בפאנלים, ברשתות, בשיחות

- אף פעם לא סתם תמר, תמיד עם שובל ארוך של טיעונים והסברים. המון מילים מקדימה, ואני אי שם מאחורה, מרגישה היטב את האחריות הכבדה שבלהיות דוברת. את הדרך לדוברות התחלתי בגבעה הקטנה והמקסימה שבה אני מתגוררת. מיום הקמתה היא משכה אליה את התקשורת ומצאה את עצמה לעיתים קרובות - ולרוב לא בנסיבות משמחות - בכותרות. ההקשרים תמיד פוליטיים, תמיד סוערים, כשמעל מרחף לו בג"ץ הריסה. חיינו כאן על הגבעה תועדו רבות דרך עדשות המצלמה של התקשורת, שדאגו לרוב לצלם את הקרואן הרעוע ולא את הבית היפה. התושבים כאן תמיד הוגדרו כמתנחלים ובתינו כלא חוקיים. ופתאום בתוך כל זה גיליתי שהתחילו לפרוח כאן על הגבעה פרחים מזן חדש-משהו, חדש ולא מוכר, התחילו לפרוח כאן אינסטוטשים.

האינסטוטשים, או בשמם האמיתי אינסטגרמים, הם אנשים מדהימים שללא מילים ובלי פוליטיקה,

אני מאוהבת, מודה. אמנם את כולן אני אוהבת, אבל ישנה אחת שאני ממש ממש אוהבת. קוראים לה אינסטגרם ובכל פעם שאני נפגשת איתה יש בי התרגשות גדולה.

אני אוהבת אותה כי אני פוגשת בה אנשים ממקום מאוד אחר ושונה

אני אוהבת אותה כי היא ללא מילים אני אוהבת אותה כי יש בה שילוב מיוחד של ביקורת, תובענות, מקצועיות אבל בעיקר פרגון גדול.

אני אוהבת אותה כי היא רואה את העולם בזוויות רבות ומקוריות

אני אוהבת אותה כי היא מאוד צבעונית ומקורית אני אוהבת אותה כי היא עסוקה במה שיפה וטוב כאן וכי יש בה המון עין טובה.

אבל אני הכי אוהבת אותה בעיקר בגלל שאני יכולה להיות בה אני.

יש לי אהבה עתיקה וגדולה לצילום. את שנות התיכון והצבא עשיתי כשמצלמת הקנן שלי צמודה אליי, עד כדי כך שהתחלתי לראות את העולם דרך עינית המצלמה. כשהיא לא הייתה לידי וראיתי משהו יפה מיד יצרתי עינית מדומה בין שתי אצבעותיי, וזה לא סתם טירוף, זה משהו מאוד עמוק. למדתי לראות את העולם בדרכי שלי. זו הייתה הזווית המיוחדת שלי, והיה קסם כזה גדול ברגע הזה, שהתמונות יצאו מפיתוח והפילם הזה

מה יקרה

יום חמישי | ט' חשוון

רוק וצחוק באריאל | ט' בחשוון 10 בנובמבר

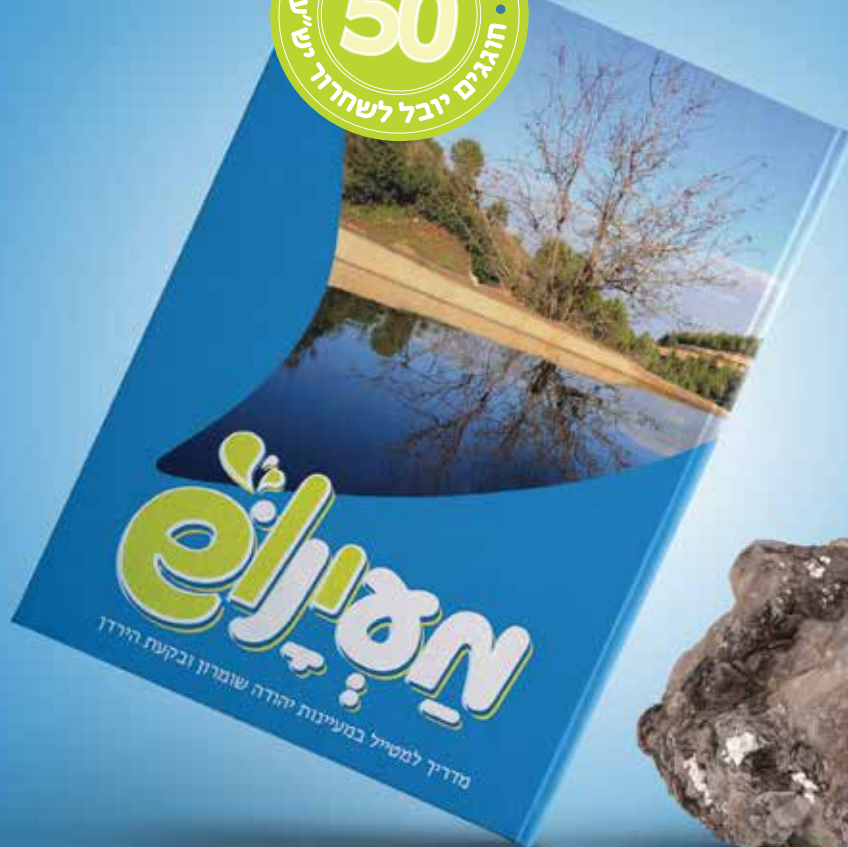
פתיחת תחום צעירים בשומרון במופע רוק של דודו טסה ומופע סטנדאפ של אורי חזקיהו בהיכל התרבות באריאל. התכנסות בשעה 19:00. מחיר: 30 ש. המופע מיועד לגילאי 20-35. לפרטים: 03-9066540

פתיחת השנה האקדמית בכפר אדומים | ב' בחשוון 3 בנובמבר

מרכז הצעירים בבנימין פותח את תחילת שנת הלימודים האקדמית בהופעה של התקווה 6 בכפר אדומים. פתיחת שיעורים בשעה 20:00, מחיר 30 ש. הרשמה דרך עמוד הפייסבוק "מרכז צעירים בנימין". מספר הכרטיסים מוגבל.

הצגה דירה להשכיר בבקעת הירדן | ז' בחשוון 8 בנובמבר

הצגת ילדים על פי סיפורה של לאה גולדברג: סיפורם של שכנים, דיירי מגדל אחד, המבקשים למצוא דייר חדש. עיבוד מוזיקלי עשיר לעלילה מרתקת, העוסקת ביחסים בין שכנים, בעזרה לזולת ובחברות אמת. ההצגה תחל בשעה 17:30 במתנ"ס בקעת הירדן. מחיר כרטיס לילד: 30 ש.

לאוהבי הארץ ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il

*עלות משלוח 5 ש"ח

סוכות תשע"ז

סיכום אירועים

חגיגת טיולים ואירועים לכל המשפחה משכה בחול המועד אלפי מבקרים שהגיעו לחבל יתיר ונהנו מהחגיגה והפעילות. השנה התחדשו בחבל יתיר במשחק בלשי חדש בהפקת תיאטרון מעורב ירושלמי המשלב מלאכות קדומות בסוסיא הקדומה. ביום שלישי התקיימה לראשונה פעילות במצפה שלושת המלאכים הצופה אל ים המלח. אל בריכת המקראית צעדו מאות רבות של משתתפים ששחו בבריכת הקדומה ונהנו מחוויה רטובה וערכית. במעלה חבר שבדרום הר חברון נערך פסטיבל של תנועת ההתיישבות "אמנה" כאשר בסוף היום התכנסו כולם להופעה מרגשת של אנסמבל "שיר לידדות" והפייטן יגל הרוש אליהם הצטרף גם הזמר ארז לב ארי.

כ-40,000 מטיילים פקדו במהלך ימי חול המועד סוכות את אתרי התיירות בשומרון. אלפי מטיילים הגיעו לגן הלאומי הר גריזים, לשמורות הטבע ביניהם נחל קנה, למרפסת של המדינה בפדואל וכן לפסטיבל שנעשה לראשונה בשיתוף קק"ל באלון מורה. האתר שבו נרשמו מספר המבקרים הגדול ביותר הוא הגן הלאומי שומרון העתיקה (סבסטיה) שם בין המטיילים הרבים היה גם הרמטכ"ל רב אלוף **גדי אייזנקוט** שהגיע לסייר בגן הלאומי סבסטיה שבשומרון ופגש את אלפי המטיילים שגדשו את המקום.

במהלך חול המועד הגיעו אלפי מבקרים לאתרי התיירות בגוש עציון ונהנו ממגוון רחב של אטרקציות והפעלות לכל המשפחה. מבקרים רבים נצפו באתרי התיירות, בין היתר בחווית צומת אשר פתחה את שעריה לקהל המבקרים בחינם ביום שלישי של חוה"מ, בשיתוף עם משרד המדע הטכנולוגיה. חוות ארץ האיילים, אמת הביאר, מסעדת רוזה והקניין החדש בצומת הגוש נמלאו כולם במטיילים מכל הארץ.

באתרי התיירות והטבע בבנימין ביקרו במהלך חול המועד עשרות אלפי מבקרים שגדשו את האזור. המטיילים הרבים נהנו בעשרות אתרי התיירות מפעילות מגוונת ועשירה לכל המשפחה: שחקנים, הפעלות מוזיקליות, הדרכות, סדנאות, חגיגת מדע וחיבור לסיפורי וגיבורי התנ"ך שהתרחשו וחיו בחבל בנימין.

השנה התקיים בפעם השנייה מרתון התנ"ך הבינלאומי שהתחיל בראש העין והסתיים בשילה הקדומה. 3,000 בני אדם השתתפו במרתון בהם עשרות רצים אורחים שהגיעו מכל העולם. יריית ההזנקת הוציאה את הרצים ב-5:30 בבוקר לאתגר הריצה הקדום בעולם לאורך 42 ק"מ שהסתיים באתר שילה הקדומה.

בקריית ארבע התקיים "פסטיבל האסיף" - פסטיבל סוגנוי ומושקע שכלל מתנפחי ענק, הופעות רחוב, סדנאות וכן עשרות עמדות חשיפה לעסקים מקומיים שהציגו ממיטב התוצרת של קריית ארבע חברון, להנאתם של אלפי מבקרים.

ביום רביעי נערך האירוע המרכזי למרגלות מערת המכפלה בחברון במעמד חגיגי ומיוחד, שבמרכזו הופעת הזמר החסידי העולמי המוכר והאהוב **מרדכי בן דוד**. כ-30,000 איש פקדו את חברון במהלך יום רביעי, היום המרכזי של ההופעות, ובמהלך כל החג פקדו מעל את חברון כ-50,000 איש. בעצרת החג המרכזית השתתפו סגנית שר החוץ **ציפי חוטובלי**, סגן שר הביטחון **הרב אלי בן דהן** וחברי הכנסת **איוב קרא**, **אורן חזן**, **מוטי יוגב** ועוד.

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **ציאוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן **תמונות:** ינאי יחיאל, שחר כהן, גלעד קוורלצ'יק, מירי צחי, אוריה הלר, דבורת מועצת גוש עציון, יוחאי הלל, תיירות שומרון, תמר אסרף **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 מועצת היישובים היהודיים
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il